

अन्यदेवताभक्ता अपि कस्मात्पुनः कारणात्तवैववर्त्मानुवर्त्तते नान्यस्येत्यत आह चातुर्वर्ण्यमिति चतुर्णां वर्णानां हितं चातुर्वर्ण्यं गुणाश्च कर्माणि चेति गुणकर्म द्वंद्वैकवद्भावः कर्माणि अग्निहोत्रादीनि गुणाश्च द्रव्यदेवतादिरूपाः विभागशः साधारणासाधारणविभागेन तथाहि दानजपादिकं सर्वसाधारणं अग्निहोत्रादिकं त्रैवर्णिकस्यैव न शूद्रस्य राजसूयादिकं राज्ञ एव नेतरेषामिति विभागो दृश्यते यतश्चातुर्वर्ण्यं गुणकर्म मया सृष्टं ततोऽन्यदेवतानामपि मनुजत्वात्पुत्रप्रीत्यापितुरिव तत्प्रीत्याममैव तृप्तिरस्तीत्यर्थः यद्वा गुणविभागशः कर्मविभागश इति योज्यं तथाहि सत्त्वप्रधाना ब्राह्मणास्तेषां कर्मशमदमादिकं सत्वोपसर्जनरजःप्रधानाः क्षत्रियास्तेषां कर्मशौर्यादि तम उपसर्जनरजःप्रधाना वैश्यास्तेषां कर्मकृष्यादि रज उपसर्जनतमः प्रधानाः शूद्रास्तेषां कर्मशुश्रूषेवेति गुणकर्मविभागो दृश्यते तदा चातुर्वर्ण्यमिति स्यार्थेऽप्यत्र चत्वारो वर्णाः गुणकर्मविभागशो मया सृष्टा इत्यर्थः अन्यदेवताभक्ता अपि मनुजकर्मकारित्वान्मद्वक्ता एवेति भावः ननु यद्येवं त्वं स्वसंततिर्तर्पणेन स्वाज्ञाकरणेन प्रीयसे तदर्थं च त्वया चातुर्वर्ण्यं सृष्टं तर्हि महान् संसारी त्वमसीत्याशंक्याह तस्येति कर्तारमायायोगात् वस्तुतोऽकर्तारं अतएवाव्ययं अविकारिणं ॥ १३ ॥ ननु कर्तुरपि कथमकर्तृत्वमत आह नमामिति कर्मलेपोपिकृतो नास्तीत्यत आह नमेइति यः कर्तृत्वाभिमानात् स लिप्यते यस्तु फलेच्छुः

चातुर्वर्ण्यं मया सृष्टं गुणकर्मविभागशः ॥ तस्य कर्तारमपि मां विध्य कर्तारमव्ययं ॥ १३ ॥ न मां कर्माणि लिपंति न मे कर्मफले स्पृहा ॥ इति मां यो भिजानाति कर्मभिर्न स बध्यते ॥ १४ ॥ एवं ज्ञात्वा कृतं कर्म पूर्वैरपि मुमुक्षुभिः ॥ कुरु कर्मैव तस्मात्त्वं पूर्वैः पूर्वतरं कृतं ॥ १५ ॥ किं कर्म किमकर्मेति कवयोऽप्यत्र मोहिताः ॥ तत्ते कर्म प्रवक्ष्यामि यज्ज्ञात्वामोक्ष्यसे शुभात् ॥ १६ ॥ कर्मणोऽपि बोद्धव्यं बोद्धव्यं च विकर्मणः ॥ अकर्मणश्च बोद्धव्यं गहना कर्मणो गतिः ॥ १७ ॥

सर्वमात्मनः कर्तृत्वं मनुज इति फलेच्छाभावादकर्तारमकर्तृत्वाच्च न लिप्यते ॥ यं इति मां यो भिजानाति स कर्मफलं स्पृहा स्यात्मात्कर्मभिर्न बध्यते ॥ १४ ॥ एतदेव शिष्टाचारप्रदर्शनपूर्वकं पाहयति एवं ज्ञात्वेति पूर्वतरं वेदोक्तत्वात् न त्वधुना केनचित्कल्पितमित्यर्थः पूर्वतरं प्रथमतरं कृतं अत्यावश्यकत्वादिति वार्थः ॥ १५ ॥ आवश्यकत्वेऽपि कर्मणो मत्तानुमतिक्रमयानुष्ठानं कर्तव्यं किंतु ज्ञात्वा कर्माणि कुर्वीत इति वाचनात्कर्मभिर्न किंचिद्विशेषज्ञापयितुं उपोद्घातयति किं कर्मेति यतः कर्माकर्मणी कवीनामपि दुर्बिरूपे तत्तस्मात्ते नुभ्यं कर्मं ज्ञात्वा कर्माणां स्वरूपं ज्ञेयं ततो ज्ञेयं प्रवक्ष्यामि यज्ज्ञात्वाऽशुभात्संसारमोक्ष्यसे ॥ १६ ॥ एतज्ज्ञानमावश्यकमित्याह कर्मण इति तत्त्वं बोद्धव्यमस्तीति स्थलत्रयेऽपि तत्त्वमस्तीति पदद्वयाभ्याहारः कर्मणः संसारमोक्षस्य च विकर्मणः इति विदुषां अकर्तृत्वमस्तीति ज्ञात्वा महमाकर्माणस्य कर्मणो गतिमिति वक्तव्यं ॥ १७ ॥